

Panun rakintoita

Tervetullut laulajavierailu.

Nyt se haksautti pahan kerran, sanoivat lähimmät ystäväni, ne jotka luulevat tietävänsä, että minä muka en ymmärrä musiikista mitään. Mutta niistä minä en välitä, sillä olenhan kirjoittanut sentään yhden musiikkiarvostelunkin, tosin sanelun mukaan eikä sen alle ollut tarkoituskään pistää minun puumerkkiäni.

En näinkään haksautanut, vaikka aiokin puhua musiikista, laulusta nimenomaan. Sain terveisiä Ostrobotnialta. Vanhasta civiksestä tuntuu aina hauskalta saada terveisiä vanhasta osakunnasta, saati näinkin uskollisesta botnialaisesta kuin allekirjoittanut. Ja niin ullunkurisesti kuin tuntuukin, niin vasta noista terveisistä huomasin sen, minkä moni lukija jo oli tästä Kaiusta ehtinyt lukea, että civikset saapuvat maakuntaan laulamaan. Tere tulemast, niinkuin eestiläiset sanovat. Pohjalaiset Mieslaulajat saapuu konserttimatkalle Ouluun tämän kuluvan joulukuun 19 päivänä ja kun "susiköökki" sattuu olemaan varattu antavat he konserttinsa vanhassa tyylikkäässä lyseon juhlasalissa, jonka kipsipystit ovat kuulleet monta hyvää lauluääntä, mutta tuskin koskaan tällaista kuoroa kuin tämä.

Vanha civis tässä haluaakin vain ilmituoda ilonsa sen johdosta, että Ostrobotnian pojat. — kysymys on nim. EPO:n ja PPO:n yhteisestä kuorosta — muistavat maakuntaa. Syytä kyllä onkin, sillä

kuten ystäväni minulle kirjoittaa "se on samalla pitkästä aikaa tervettä yritystä luoda jatkuva kontakti kotiseutuun." Hyvä todistus kuoron hengestä olivat viime kevään kulttuurikilpailut, joissa kuoro kerta kaikkiaan yllätti sekä yleisön että kuulemma myös itsensä. Ja sikäli kuin olen kuullut on laulu jatkunut samassa hengessä, ompa saanut syvemmänkin kaikin sisinpäänsä. Kuoroa johtaa civis Jorma Tolonen, magisterikandidaatti, Pohjois-Pohjalaisen Osakunnan jo monivuotinen laulunjohtaja oikein aatuvuoristolaiseen tyyliin, lahjakas musiikkimies ja muuta yhtä hyvää.

Pitkiin aikoihin eivät opiskelevat akateemikot, ainakaan pohjalaiset, ole näin laajapuutteista vierailua maakuntaansa tehneet, joten asia sietää jo ajatuksenaikin hyväksymisen Moneen kotiin tuovat Helsingistä palaavat ylioppilaat joulujuhlan, nyt tuovat ylioppilaat joulujuhlan meille kaikille, sillä yhdeksännes-tätoista päivästä jo iaksaa tunnelman aattoon säilyttääkin. Näin sitä vanha hepo hirtahtaa, kun kotoisan tuoksun tuntee — ovat ne viheriäiset ylioppilasvuodet sentään ihana muisto. Kun Ostrobotniala kuulutetaan suhtauduttavan yritykseen suurin toivein ja suurella innostuksella me täällä olevat aka-jos ei akateemisetkin laulun ja soiton ystävät varmasti-kaan emme saata isänmaan toivojen uskoa häpiään.

Sepä tällä kertaa!